

Romanticisme 'bitter'

La història. Lyon, avui. Angélique és tan bona xocolatera de bombons refinats com tímida patològica, busca feina i la troba en la fàbrica de xocolata del senyor Jean-René, que, per allò de la vida, és, encara, més tímid que ella; sopen junts i esclata una relació marcada per les pors respectives.

La pel·lícula. Si vostè està convençut/convençuda que ja ho té tot vist pel que fa a comèdies sentimentals, passi i vegi *Les émotifs anonymes*. Jean-Pierre Améris (Lyon, 1961) ha escrit i dirigit aquest bombonet. El bo és que, en sentit estricte, la crònica d'aquests dos enamorats tímids tampoc no és que sigui radicalment original. Les comèdies del gran Will Shakespeare estan farcides de sentimentals porucs. La gràcia de les criatures parides per Améris rau en que comparteixen una mateixa patologia (la timidesa) i idèntica passió (la xocolata). A partir de semblants gustos, el guionista-director tritura el cacau més amarguent i torrat, liquant-lo en una comèdia-xocolata saborosa, plaent en situacions de vergonya aliena, alhora que rica calories sentimentals, de rialla subtil, no fos cas que l'Angélique i el Jean-René ens veiessin i toquessin el dos, plantant la comèdia per allò de la por al ridícul. Bromes metafílmiques a banda, *Tímids anònims* eleva a categoria d'art l'enunciat: què desitja tota

persona tímida sinó que l'anonimat? Isabelle Carré i Benoît Poelvoorde són els perfectes anti-herois romàntics de la vetllada. Joiosament acoblats per una estoig de secundaris al punt exacte de cocció amorosida, com si d'un conte de les mil-i-una-cuina anés la degustació. Amb tot, per moments la mixtura voreja el punt crític de la repetició i la desmesura, però unes i altres recuperen el ritme, quallant els pros i contres d'una cultura tan psicòtica com la que

Tímids anònims

Director: Jean Pierre Améris. Intèrprets: Isabelle Carré, Benoît Poelvoorde, Lorella Cravotta, Pierre Miney, Lisa Lamétrie. França-Bèlgica, 2010.

ens ha tocat patir. És la moral de l'èxit i de la fama. Cruspir o ser cruspit?

La imatge. Jean-René declarant el seu amor a l'Angélique, davant els tímids anònims reunits.

La frase. "El millor de la xocolata és l'amarguesa", dictamina la mestressa bombonera. Benvingut sigui el toc *bitter* quan les coses es posen massa embafadores, oi Pep Guardiola?

La recomanació. De pecat golafre per a degustadores/rs de comèdies romàntiques sense por, malgrat les pors.